

РЕШЕНИЕ

№ 4415

гр. София, 14.10.2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, III КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 16.09.2011 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Десислава Корнезова

ЧЛЕНОВЕ: Боряна Петкова

Бранимира Митушева

при участието на секретаря Цонка Вретенарова и при участието на прокурора Димитров, като разгледа дело номер **3322** по описа за **2011** година докладвано от съдия Десислава Корнезова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208-чл.228 от АПК във вр.чл.14 ал.3 пр. последно от ЗСПЗЗ.

Образувано е по касационна жалба на ОБЩИНСКА СЛУЖБА по „ЗЕМЕДЕЛИЕ”-П. срещу РЕШЕНИЕ от 04.02.2011г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, I-во ГО, 28 състав, постановено по гр.дело № 3119/2010г.

В жалбата са въведени основания за неправилност на съдебното решение, поради постановяването му в нарушение на материалния закон- чл.18з ал.3 ППЗСПЗЗ. Развити са и правни доводи за недопустимост на съдебния акт в писмено становище от 27.09.2010г. По тези съображения и подробно изложени в жалбата и писмената защита касаторът моли съдът да постанови съдебно решение, с което да отмени РЕШЕНИЕ от 04.02.2011г. на СРС, I-во ГО, 28 състав по гр.дело № 3119/2010г. и реши спора по същество, като се отхвърли жалбата срещу РЕШЕНИЕ № 219А/02.11.2009г. на ОСЗ-П..

Ответниците- Е. А. К., П. Ц. К., А. Ц. К., Б. Б. Г., М. Б. И., чрез процесуалния си представител адв.Д. Б. оспорват жалбата, като изразяват становище за нейната неоснователност.

Представителят на СОФИЙСКА ГРАДСКА ПРОКУРАТУРА дава заключение относно неоснователността на жалбата.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, като прецени събраните по делото доказателства

и наведените касационни основания прилагайки нормата на чл.218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е **ОСНОВАТЕЛНА**.

Със съдебно РЕШЕНИЕ от 04.02.2011г., постановено по гр.дело № 3119/2010г. СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, I-во ГРАЖДАНСКО ОТДЕЛЕНИЕ, 28 състав е УВАЖИЛ жалбата на Е. А. К., П. Ц. К., А. Ц. К., Б. Б. Г., М. Б. И. срещу РЕШЕНИЕ № 219А от 02.11.2009г. на ОБЩИНСКА СЛУЖБА по “ЗЕМЕДЕЛИЕ” - ”П.” по преписка по заявление вх.№ 219А/07.11.1991г., с което е било отказано ПРИЗНАВАНЕ на правото на собственост на наследници на Б. Я. К. върху следния недвижим имот: нива с площ от 2.000 дка, находяща се в землището на Г. Л., местността „Често раске” /”Ч.”/. Със съдебния акт е **ВЪЗСТАНОВЕНО ПРАВОТО НА СОБСТВЕНОСТ** на наследниците на Б. Я. К. върху този недвижим имот, който съгласно заключението на съдебно-техническата експертиза е с идентификационен код № 90.702 № 65- с площ от 885.60 кв.м., № 67- с площ от 835.27 кв.м., № 69- с площ от 873.81 кв.м. по плана на новообразуваните имоти на [населено място], графично описан с букви А-Б-В-Г-Д-Е-Ж-З-И-А по представената към заключението скица.

За да достигне до извода, че атакуваният индивидуален административен акт на Общинска служба по “Земеделие” - П. е незаконосъобразен СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД е приел, че е бил постановен в несъответствие с разпоредбата на чл.12 ал.2 ЗСПЗЗ и чл.10 ал.1 ЗСПЗЗ.

Пред настоящата инстанция са ангажирани нови писмени доказателства по см. на чл.219 ал.1 АПК, а именно: Решение № 176/11.01.2008г. по гр.дело № 11261/2007г. на СРС, ГК, 47 състав, Решение № 219А/19.12.2009г. на ОСЗ „П.”, Протокол № 219/16.04.2008г. на ОСЗ „П.”, два броя скици от 07.01.2010г.

Касационната инстанция на основание чл.220 АПК приема за доказани и установени фактите, изложени от СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, I-во ГО, 28 състав, но не споделя окончателните правни изводи за незаконосъобразност на оспорения административен акт, по следните съображения:

Контролът, който СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД е бил длъжен да упражни при проверката на действителността и законосъобразността на РЕШЕНИЕ № 219А от 02.11.2009г. на ОСЗ “Земеделие” - П. се е свеждал до обсъждане на критериите по чл.146 АПК и в частност дали фактическите констатации, приети за установени от административния орган правилно са били подведени под съответните разпоредби на закона. В настоящия случай първоинстанционния съд е разгледал и се е произнесъл по същество на административно-правния спор, като е преценил съответствието на обжалваното решение с нормата на материалния закон, послужила за неговото издаване, а именно: чл.12 ал.2 ЗСПЗЗ, но не е изследвал и не е обсъдил приложимата в процесното спорно административно правоотношение разпоредба на чл.18з ал.3 ППЗСПЗЗ.

Решенията на Общинските служби по “Земеделие” са индивидуални административни актове, които се постановяват от компетентния по местонахождението на недвижимите имоти орган по поземлена собственост при подадено по реда на чл.11 ал.1 вр.чл.12 ал.1 ЗСПЗЗ заявление. Преценката за законосъобразност, която съдът прави в производството по чл.14 ал.3 ЗСПЗЗ относно издадените административни актове се свежда до анализиране на визираните в нормата на чл.146 АПК критерии, а именно: административният акт да е издаден от компетентен орган, в предписаната от закона

форма, при спазване на материално-правните и процесуално-правните предпоставки за това и да е съобразен с целта на закона. Неспазването на някое от тези изисквания за действителност на административните актове води до тяхното опорочаване и отмяна, респ.изменение от съда съобразно неговата компетентност по см. на чл.172 АПК.

Главната материално-правна предпоставка за реституция на собствеността върху земеделските имоти е съществуването на правото на собственост върху тях в патримониума на наследодателя на заявителите към момента на тяхното одържавяване, като ирелевантно е обстоятелството относно включването им в блоковете на кооперативните организации. Изключение от въведеното в нормата на чл.10 ал.1 ЗСПЗЗ условие е разпоредбата на чл.18з ал.3 ППЗСПЗЗ. За установяване на правото на собственост върху земеделския имот с площ от 2.000 дка в местността „Често раске” /”Ч.”/ пред съда е бил представен протокол от 08.02.1951г. на ТПС комисия –с.Г. Л., съгласно който са били извършени замени на земи на некооператори, включени в кооперативните блокове със земи на кооператори, останали извън тях. Ответниците се позовават на т.51 от този протокол, съгласно който „ некооператора Б. Я. К. отстъпва нива в местността „И. ливада” с площ от 1.800 дка, а получава от ТКЗС нива в местността „Често раске” с площ от 2.000 дка”.

Съгласно разпоредбата на чл.18з ал.3 ППЗСПЗЗ, когато е извършена замяна по отменения закон за ТПС, правото на собственост се възстановява върху имота, притежаван преди замяната, а когато е извършено застрояване или правни сделки със земята, получена при замяната, последната остава в сила. За да е приложима тази норма трябва да са налице няколко предпоставки, да е доказана замяната, идентичността на имотите и да се представят доказателства за собственост. При правилно установената и изяснена фактическа обстановка първостепенния съд не е издирил и не е приложил относимата към казуса материално-правна норма, което е довело до постановяването на неправилен по съществото си съдебен акт. В административната преписка вх.№ 219а/07.11.1991г. и по гр.дело № 3119/2010г. не се съдържат никакви писмени доказателства за извършени към 1991г. разпоредителни сделки с имота в местността „Често раске” /”Ч.”/. На следващо място, от заключението на съдебно-техническата експертиза се установява, че този имот към 1991г. е бил незастроен, поради което се налага правния извод, че за наследниците на Б. Я. К. е възникнало правото на реституция на собствеността върху имота в местността „И. ливада” с площ от 1.800 дка.

При наличие на спорове за правото на собственост между наследниците на Б. Я. К. и наследниците на Я. С. К. кому е принадлежало правото на собственост върху недвижимия имот към момента на образуване на ТКЗС с оглед представените два протокола на ТПСК- [населено място] от 08.02.1951г. същите следва да бъдат разрешени по исков ред, чрез предявяване на иск с правно основание чл.14 ал.4 ЗСПЗЗ. От друга страна, ако ответниците и третите лица- ползватели на имоти № 67, № 69, № 65, кад. лист № Г-10-7-Б, местност „Ч.-Ш.”-С. И. С., В. Д. Г., П. К. Я. също спорят относно принадлежността на правото на собственост отново тези спорове подлежат на разглеждане в общия състезателен исков процес- чл.124 ГПК или чл.108 ЗС и не могат да бъдат предмет на обсъждане в производството по чл.14 ал.3 ЗСПЗЗ. Релевантното в случая е, че административният орган по поземлена реформа правилно се е съобразил с установените права на собственост, като е формирал воляизявление за отказ за признаване на правото на реституция на собствеността върху заявения имот в местността „Често раске” /”Ч.”/ в землището на [населено място].

По така изложените правни доводи и аргументи и с оглед въведените в касационната жалба основания за отмяна на атакувания съдебен акт, решаващият съд в настоящия състав, приема, че съдебното решение от 04.02.2011г. на СРС, I-во ГО, 28 състав по гр.дело № 3119/2010г., с което е била уважена жалбата срещу РЕШЕНИЕ № 219А от 02.11.2009г. на Общинска служба по "Земеделие" - П. е НЕПРАВИЛНО на основание чл.209 т.3 АПК и на основание чл.221 ал.2 АПК следва да бъде отменено и вместо него постановено друго, с което оспорването да бъде отхвърлено. Не са налице и основанията за касиране на съдебния акт по см. на чл.218 ал.2 АПК във вр.чл.209 т.1 и т.2 АПК.

Подадената касационна жалба е изцяло доказана на въведените в нея основания, поради което АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град следва да я уважи.

Така мотивиран, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, III Касационен състав на основание чл.221 ал.2 АПК във вр.чл.14 ал.3 пр.последно от ЗСПЗЗ

Р Е Ш Е Н И Е:

ОТМЕНЯ СЪДЕБНО РЕШЕНИЕ от 04.02.2011г., постановено по гр.дело № 3119/2010г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, I-во ГРАЖДАНСКО ОТДЕЛЕНИЕ, 28 състав И ВМЕСТО НЕГО ПОСТАНОВЯВА:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Е. А. К., П. Ц. К., А. Ц. К., Б. Б. Г., М. Б. И., всички със съдебен адрес: [населено място], [улица], ет.5, ап.9, адв.Д. Б. М. срещу РЕШЕНИЕ № 219а/02.11.2009г. постановено по преписка по заявление вх.№219а/07.11.1991г. на ОБЩИНСКА СЛУЖБА по „ЗЕМЕДЕЛИЕ”- П..

РЕШЕНИЕТО е окончателно на основание чл.223 АПК и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:1.

2.